

ningen er saadan, kan man komme let igennem med et Lovforslag, som ellers kunde støde paa Vanskeligheder; og ingen kan mene andet, end at dette, at der er en Stemning, er særlig heldigt overfor Skattelovforslag, thi de er jo de vanskeligste at føre igennem. Derfor maa jeg sige, at jeg i og for sig med stor Glæde vil bøje mig for gode Raad og Anvisninger til, hvad Finansministeren som saadan skal gøre, men paa dette Punkt maa jeg sige, at det ingenlunde var ude af min Tanke, at man skulde gaa til en saadan Skat, men at jeg blev, om jeg saa maa sige, næsten glædeligt overrasket ved, at der pludselig rejste sig en Stemning derfor i Kredse, hvorfra man ikke kunde vente Tilslutning til Tanken. Det viste sig nok, at der fra Grosserer-Societetet rejstes stærke Indvendinger mod en saadan Skat, men de Blade, som ellers nærmest støttede Anskuelsen, der fremkom fra den Art Organisationer indenfor Handelsstanden, kunde ikke slutte sig til Grosserer-Societetets Modstand derimod.

For det første maa jeg altsaa med Hensyn til dette Spørgsmaal om Dækning sige, at jeg har gjort meget mere, end jeg har lovet, hvilket dog maa regnes mig til gode. Jeg har fremsat et Lovforslag, som kun gik ud paa $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr.s Dækning, men rimeligvis bliver til et Lovforslag om 2 Mill. Kr.s Dækning, og det kan efter min Mening kun være heldigt. Saaledes er vi ude over denne Vanskelighed. Ved Fremlæggelsen af Finanslovsforslaget tillod jeg mig at henvise til, at den Ændring i Formue- og Indkomstskatten, som vi vedtog den 10. Maj 1915, har givet langt mere, end vi kunde vente, men det ærede Medlem fra Æbeltoft siger, at det har jeg ikke Lov til at medregne, thi det er en almindelig ordinær Stigning, der er fremkommet her i Landet, og den har ikke noget at gøre med den Ændring, vi vedtog i Lovforslaget om Formue- og Indkomstskat, der blev til Lov den 10. Maj 1915. Dertil vil jeg sige, at jeg tror ikke, hans Opfattelse er rigtig. Det, der er sket, er nemlig, at den Lov, vi vedtog, har medført større Indtægt for Statskassen, end vi ventede, og det af to Grunde. For det første var Finansministeriets Beregning den Gang naturligvis holdt paa den sikre Side. Det ærede Medlem vil sikkert give mig Ret i, at naar Finansministeriet skal opstille Beregning over, hvorledes en Indtægt skal komme ud, og hvor stor den vil blive, vil det altid, hvis det ledes fornuf-

tigt, sørge for at være paa den sikre Side, for at ingen bagefter skal sige: Ja, man anslog Indtægten til det og det, men vi fik ikke mere end det og det. Man stiller sig saa sikkert, som man kan, og det gjorde vi ogsaa den Gang. Men for det andet er der — hvad der ikke var til at beregne, thi vi har i Virkeligheden en meget gammel Statistik over Formue- og Indkomstskatten her i Landet — sket en Forskydning i Formue- og Indkomstgrupperne, der har været en Stigning opefter, hvad naturligvis har givet langt større Indtægt for Statskassen end ventet.

Jeg skal nævne, hvorledes disse Tal er. Efter den sidste Opgørelse, jeg har faaet — hvori der for Resten mangler et sikkert Beløb for København, men det, der er anslaaet, er vistnok rigtigt — skulde den skattepligtige Indkomst være 976 Mill. Kr. for 1915—16. Finansministeriet har beregnet, at de nye Satser skulde give 1,074,000 Kr., men vi har faaet 1,326,000 Kr. mere end beregnet paa de nye Satser, og paa den skattepligtige Formue her i Landet, som er anslaaet til 5,284 Mill. Kr., var der beregnet en forøget Indtægt ved de nye Skattelove af 1,690,000 Kr., men vi fik 600,000 Kr. mere, i alt har vi altsaa faaet 1,926,000 Kr., henvend 2 Mill. Kr., mere end beregnet, og det synes mig ikke urimeligt at medtage dette Beløb med Hensyn til den Dækning af Renter, som der her er Tale om. Hvis man den Gang havde sagt — hvad vi altsaa ikke gjorde —, at disse to Skatter vilde indbringe ikke 1,700,000 Kr. mere, men 3,700,000 Kr. mere, er der to Muligheder: at man enten var gaaet imod dem og havde sagt: Vi bryder os ikke om saa meget — jeg tror nu ikke paa, at man vilde have sagt det —, eller at man havde sagt: Jo mere, jo bedre for at opnaa større Indtægt, thi alle var da enige om at skaffe Staten Indtægt ad den Vej. Alle var enige om, at disse Satser kunde og burde gennemføres, og det er de blevet. Jeg vil blot anføre dette overfor det ærede Medlem for derved at sige, at jeg synes, man har Lov til at medregne det større Beløb, men i hvert Fald, hvis jeg ikke havde medregnet det, var jeg dog uangribelig, thi jeg har paa Forhaand erklæret, at jeg vil ikke hvert halve Aar optage en Forhandling om nye Indtægter for Staten i denne Periode, men vil vente, til Perioden er Afslutningen nær. Imidlertid er der Haab om, at vi faar 2 Mill. Kr. ved den særlige Stempelskat paa Aktier, og der er ved Ændrin-